

Ang Basahon ni Daniel - Numero Trenta'y Ocho

Pagpadayag sa mga Hiyas: Ang Propetikong Damgo ni William Miller ug ang Pagpahiuli sa Kamatuoran

Jeff Pippenger

2024-01-02

Sa damgo ni Miller gipadad-an siya ug usa ka kahon sa dili makita nga kamot. Sa iyang damgo gipasabtan siya sa mga sukod sa maong kahon ingon nga “unom ka parisukat” sa “napulo ka pulgada.” Ang napulo nga gipadaghan sa unom nga gi-square mohatag ug tulo ka gatus ug kan-uman, nga nagakahulogan sa mga adlaw sa usa ka propetikong tuig. Gihatagan si Miller ug usa ka kahon nga naglangkob sa mensahe nga iyang igamantala, ug ang mensahe nga iyang igamantala nakabase sa prinsipyo nga ang usa ka adlaw sa tagna sa Biblia nagarepresentar ug usa ka tuig. Ang kahon mao ang Biblia, ug alang kang Miller ang Biblia pagatan-awon sa sukod sa “adlaw-alang-sa-usa-ka-tuig” nga prinsipyo sa tagna sa Biblia.

“May kalabotan sa Pulong sa Dios ang usa ka yawi nga makabukas sa bililhong kahon, alang sa atong katagbawan ug kalipay. Gibati ko ang pagpasalamat alang sa matag silaw sa kahayag. Sa umaabot, ang mga kasinatian nga karon misteryoso kaayo alang kanato ipatin-aw. Ang pipila ka mga kasinatian tingali dili gayud nato hingpit nga masabtan hangtud nga kining may pagka-mamatayon magsul-ob sa pagka-dili-mamatay.” Manuscript Releases, volume 17, 261.

Adunay usa ka “yawé” nga nalakip sa kabaong diha sa damgo ni Miller nga nagrepresentar sa pamaagi nga gigiyahan si Miller sa paggamit.

“Kadtong mga nalambigit sa pagpahibalo sa mensahe sa ikatulong manulonda nagsusi sa Kasulatan sumala sa mao rang pamaagi nga gisagop ni Amang Miller. Sa gamayng basahon nga adunay ulohang Mga Panan-aw sa mga Tagna ug sa Kronolohiyang Tagnaon, gihatag ni Amang Miller ang mosunod nga yano apan maalamon ug mahinungdanong mga lagda alang sa pagtoon ug paghubad sa Biblia:—”

“[Mga lagda usa hangtod lima nga gikutlo.]”

“Ang naa sa ibabaw maoy usa ka bahin niining mga lagda; ug sa atong pagtuon sa Biblia kitang tanan magabuhay ug maayo kon atong tagdon ang mga prinsipyo nga gipadayag.” Review and Herald, Nobyembre 25, 1884.

Sa dihang giablihan ni Miller ang kabaong, iyang nakita “ang tanang matang ug gidak-on sa mga hiyas, diamante, mahalang mga bato, ug bulawan ug salaping sensilyo sa matag sukod ug bili, nga matahum nga gipahimutang sa ilang tagsatagsa ka dapit sulod sa kabaong; ug sa ingon nga pagkahan-ay sila mipakita ug kahayag ug himaya nga ikatandi lamang sa adlaw.” Nadiskobrehan ni Miller ang mga hiyas sa kamatuoran nga naglangkob sa mga sukarang kamatuoran sa Adventismo. Ang mga kamatuoran nga iyang nakita “gipahimutang” sa hingpit nga kahusay ug mipakita sa kahayag sa adlaw.

Unya gibutang ni Miller ang mga kamatuoran “sa ibabaw sa sentrong lamesa” ug gitawag ang tanan sa “pag-ari ug tan-awa.” Ang “Pag-ari ug tan-awa,” maoy usa ka simbolo nga gikuha gikan sa pag-abli sa mga selyo diha sa basahon sa Pinadayag, ug si Miller nagrepresentar sa mga manggialamon nga nakasabut sa mensahe ni Daniel nga nabuksan pag-usab niadtong 1798. Ang mga kamatuoran nga gibutang ni Miller sa ibabaw sa lamesa mao ang mga kamatuoran nga nabuksan pag-usab gikan sa basahon ni Daniel, nga giablihan sa Leon sa banay ni Juda, ug gituyo aron sulayan ang kaliwatan nga buhi sa dihang kini nabuksan pag-usab. Tungod niini, ang upat ka mananap sa Pinadayag nga may kalabutan sa unang upat ka mga selyo, ug si Miller, misinggit ngadto sa maong kaliwatan sa “pag-ari ug tan-awa.”

Ug nakita ko sa dihang giablihan sa Cordero ang usa sa mga selyo, ug nadungog ko, daw sama sa dinahunog sa dalugdog, ang usa sa upat ka mananap nga nagaingon, Umari ka ug tan-awa. Ug nakita ko, ug ania karon ang usa ka maputing kabayo: ug ang nagkabayo niini may pana; ug gihatagan siya ug usa ka purongpurong: ug migula siya nga nagmadaogon, ug aron sa pagdaug. Ug sa dihang giablihan niya ang ikaduhang selyo, nadungog ko ang ikaduhang mananap nga nagaingon, Umari ka ug tan-awa. Ug migula ang laing kabayo nga mapula: ug gihatagan ug gahum ang nagkabayo niini sa pagkuha sa pakigdait gikan sa yuta, aron ang mga tawo magpinatyanay ang usa ug usa: ug gihatagan siya ug usa ka dakung espada. Ug sa dihang giablihan niya ang ikatulong selyo, nadungog ko ang ikatulong mananap nga nagaingon, Umari ka ug tan-awa. Ug nakita ko, ug ania karon ang usa ka maitom nga kabayo; ug ang nagkabayo niini may timbangan sa iyang kamot. Ug nadungog ko ang usa ka tingog sa taliwala sa upat ka mananap nga nagaingon, Usa ka takus nga trigo sa usa ka denario, ug tulo ka takus nga cebada sa usa ka denario; ug ayaw pagdaut ang lana ug ang bino. Ug sa dihang giablihan niya ang ikaupat nga selyo, nadungog ko ang tingog sa ikaupat nga mananap nga nagaingon, Umari ka ug tan-awa. Ug mitan-aw ako, ug ania karon ang usa ka luspada nga kabayo: ug ang ngalan sa nagkabayo niini mao ang Kamatayon, ug ang Hades misunod uban kaniya. Ug gihatagan sila ug gahum ibabaw sa ikaupat ka bahin sa yuta, sa pagpatay pinaagi sa espada, ug pinaagi sa gutom, ug pinaagi sa kamatayon, ug pinaagi sa mga mananap sa yuta. Pinadayag 6:1–8.

Si Cristo kadto, nga girepresentar ingon nga ang Leon sa banay ni Juda, nga nag-abli sa basahon nga tinimrihan sa pito ka timri diha sa basahon sa Pinadayag; ug ang Leon sa banay ni Juda usab mao ang nag-abli sa mga mutya nga gibutang ni Miller ibabaw sa lamesa, ug unya mipahibalo sa tanan nga “umari ug tan-awa.”

Ang mga kamatuoran nga iyang nadiskobrehan gihulagway sa matin-aw kaayo diha sa tsart sa mga payunir sa 1843, nga giingon ni Sister White nga gimandoan sa kamot sa Ginoo, nga mao usab ang samang dili makita nga kamot nga nagdala kang Miller sa kahon nga puno sa mga mutya. Ang tulo ka gatus ka mga tsart nga gihimo niadtong 1842 maoy katumanan sa sugo ni Habakkuk sa pagsulat sa panan-awon ug sa paghimo niini nga matin-aw ibabaw sa mga papan. Ang lamesa ni Miller sa taliwala sa iyang lawak nagrepresentar sa tulo ka gatus ka mga tsart (mga papan) nga gidala sa mga mensaherong Millerite ngadto sa kalibotan niadtong 1842 ug 1843. Kana nga tsart, uban sa tsart sa mga payunir sa 1850, mao ang mga “papan” sa Habakkuk kapitulo dos.

“Ang hiniusang pagpamatuod sa mga magtutudlo ug mga pamantalaan sa Ikaduhang Pag-anhi, sa dihang nanindog sila ibabaw sa ‘orihinal nga pagtoo,’ mao nga ang pagmantala sa chart maoy katumanan sa Habakkuk 2:2, 3. Kon ang chart maoy usa ka hilisgutan sa tagna (ug kadtong nagalimod niini mibiya sa orihinal nga pagtoo), nan nagsunod nga ang BC 457 mao ang tuig nga pagasugdan sa pag-ihap sa 2300 ka mga adlaw. Gikinahanglan nga ang 1843 mao unta ang unang gimantala nga panahon aron nga ‘ang panan-awon’ ‘malangan,’ o nga adunay usa ka panahon sa paglangan, diin ang pundok sa mga ulay magduka ug matulog diha sa dakong hilisgutan sa panahon, sa dili pa sila pukawon pinaagi sa Singgit sa Tunga sa Gabii.” James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume 1, Number 2.

Ang katawhan nga misugod sa pagtubag sa mensahe (mga mutya) nga human niana girepresentar sa lamesa ni Habakkuk, sa sinugdan pipila lamang, apan sa pagpamatuod sa prinsipyo nga usa ka adlaw alang sa usa ka tuig niadtong Agosto 11, 1840, ang katawhan “midaghan ngadto sa usa ka panon.”

“Sa mismong panahong gitino, ang Turkeya, pinaagi sa iyang mga embahador, midawat sa panalipod sa nagkahiusang mga gahom sa Uropa, ug sa ingon gibutang ang iyang kaugalingon ilalom sa pagdumala sa mga nasod nga Kristohanon. Ang hitabo mituman sa tagna sa hingpit gayud. Sa pagkahibalo niini, daghang mga katawhan nakombinsir sa pagkahusto sa mga prinsipyo sa paghubad sa tagna nga gisagop ni Miller ug sa iyang mga kauban, ug usa ka kahibulongang kusog ang gihatag ngadto sa kalihokan sa pag-anhi. Ang mga tawong inalamon ug may kahimtang nahiusa kang Miller, sa pagwali ug sa pagpatik sa iyang mga panglantaw, ug gikan sa 1840 ngadto sa 1844 ang buluhaton mikaylap sa matulin.” The Great Controversy, 334, 335.

Unya ang panon nagsugod sa pagsamok sa mga hiyas. Nianang tungora, ilhon ni Miller ang pagkakatang sa mga hiyas. Ang pulong nga “katag” usa sa mga nag-unang simbolo sa “pito ka mga panahon” sa Levitico 26, ug si Miller naggamit ug usa ka porma sa pulong nga “katag” napulo ka higayon sa pagpasundayag sa iyang damgo. Ang “napulo” mao ang simbolo sa usa ka pagsulay, ug nagtimaan sa husto nga pagsabot sa simbolikong kahulogan sa “nagkatag” nga mga hiyas ni Miller ingon nga usa ka matagnaong pagsulay alang kanila nga ginaabut sa mga kinatumyan sa kalibotan.

Ang pagsalikway sa hiyas sa “pito ka mga panahon” mao ang unang hiyas nga gisalikway sa Laodicean Adventism sa dihang napakyas sila sa pagsulay sa “pagkatibulaag” ni Moises, nga gipadayag ni Elias (Miller), niadtong 1863. Gikan niadtong tungora ug sa unahan, ang mga hiyas labi pang pagatibulaagon, isagol sa mga peke, ug sa katapusan hingpit gayud tabonan. Ang pagtabon sa mahalang mga hiyas sa katapusan moabot sa usa ka kahimtang diin ang kabaong-hiyas (ang Biblia) pagalaglagon.

Sa damgo ni Miller adunay tin-aw nga kalainan tali sa unang “pito ka mga panahon” nga gigamit ni Miller ang pulong nga “katag,” ug sa kataposang tulo ka higayon nga iyang gigamit ang maong pulong. Human niya mahisgotan ang “katag” “sa pito ka mga panahon,” siya “nahimong hingpit nga nawad-an sa kadasig ug sa kasingkasing, ug milingkod ug mihilak.”

Sa wala pa si Cristo, nga gihulagway ingon nga Leon sa banay ni Juda, nagsugod sa iyang buluhaton sa pag-abli sa basahon nga tinimrihan ug pito ka mga timri diha sa libro sa Pinadayag, si Juan mihilak. Si Juan ug si Miller parehong mihilak sa dihang ilang nasabtan nga ang casket (Pulong sa Dios) gilubong ilalom sa mga peke nga mutya.

Ug nakita ko diha sa tuo nga kamot niya nga nagalingkod sa trono ang usa ka basahon nga sinulatan sulod ug sa likod, tinimrihan sa pito ka mga timri. Ug nakita ko ang usa ka gamhanang manulonda nga nagmantala sa makusog nga tingog, Kinsa ba ang takus sa pag-abli sa basahon, ug sa pagtangtang sa mga timri niini? Ug walay bisan kinsa sa langit, ni sa yuta, ni sa ilalom sa yuta, nga arang sa pag-abli sa basahon, ni bisan sa pagtan-aw niini. Ug mihilak ako sa hilabihan, tungod kay walay hingkaplagang takus sa pag-abli ug sa pagbasa sa basahon, ni bisan sa pagtan-aw niini. Ug miingon kanako ang usa sa mga anciano, Ayaw paghilak: tan-awa, ang Leon sa banay ni Juda, ang Gamut ni David, nakadaug sa pag-abli sa basahon, ug sa pagtangtang sa pito ka mga timri niini. Pinadayag 5:1–5.

Sa dihang ang nagkadako nga pagsalikway sa mga mutya nga nadiskobrehan ni Miller ug iyang gipaila sa kalibotan miabot na sa punto nga ang Biblia (ang kahon nga sudlanan) gilaglag, nan si Miller mihilak.

“Unya nakita ko nga taliwala sa mga tinuod nga mga mutya ug mga sensilyo nga ilang gipatibulaag, ilang gisabwag ang dili maihap nga kadaghanon sa mga peke nga mutya ug mga peke nga sensilyo. Hilabihan ang akong kasuko tungod sa ilang ubos nga binuhatan ug kawalay pagpasalamat, ug gibadlongan ko sila ug gisaway tungod niana; apan sa matag dugang nga akong pagbadlong, mas gipatibulaag nila ang mga peke nga mutya ug mga mini nga sensilyo taliwala sa mga tinuod.”

“Unya nasuko ako sa akong pisikal nga kalag ug misugod sa paggamit ug pisikal nga kusog aron itukmod sila paggawas sa lawak; apan samtang gitukmod ko paggawas ang usa, tulo pa ka uban ang mosulod ug magpasulod ug hugaw ug mga kiskis ug balas ug tanang matang sa mga sagol, hangtod nga ilang natabonan ang matag usa sa tinuod nga mga alahas, mga diamante, ug mga sensilyo, nga ang tanan natangtang na sa panan-aw. Ilang gigisi usab ang akong kahon ug gikatag kini taliwala sa mga basura. Naghunahuna ako nga walay bisan kinsa nga mitagad sa akong kasubo o sa akong kapungot. Hingpit gayud ako nga nadiskurahi ug naluya ang kasingkasing, ug milingkod ug mihilak.”

Niini nga bahin sa iyang damgo ang pulong nga “scatter” gigamit “pito ka higayon.” Ang katapusang tulo ka mga paglitok lahi gikan sa unang pito, sa ingon nagbutang ug usa ka profetikong timaan ibabaw sa pito ka mga pagkapatlaag ingon nga simbolo sa “pito ka mga panahon” sa Levitico 26. Ang ikaduhang damgo ni Miller, sama sa ikaduhang damgo ni Nabucodonosor, sa simbolikong paagi nagaila sa “pito ka mga panahon.”

Sama kang Juan diha sa Pinadayag kapitulo singko, sa paghilak ni Miller, ang tawong may sipilyo sa yuta (ang Leon sa banay ni Juda), dayon “miabli ug pultahan” ug misulod sa lawak. Ang makita nga hulagway sa Amahan nga nagkupert sa basahon nga tinimbrihan sa pito ka mga timri, nga walay tawo nga makaabli, ug nga maoy nakapahilak kang Juan, nagsugod sa bersikulo uno sa kapitulo upat.

Human niini mitan-aw ako, ug ania karon, may usa ka pultahan nga naablihan sa langit; ug ang unang tingog nga akong nadungog daw sama sa usa ka trumpeta nga nakigsulti kanako, nga nagaingon, Saka ngari, ug ipakita ko kanimo ang mga butang nga kinahanglan mahitabo sa ulahi. Pinadayag 4:1.

Naghilak si Miller ug nakita ang usa ka pultahan nga naablihan. “Samtang ako sa ingon naghilak ug nagbangotan tungod sa akong dakong kapildihan ug pagkatubag, nahinumdom ako sa Dios, ug sa mainiton nga pag-ampo nangamuyo nga Siya magpadala kanako ug tabang. Diha-diha gilukdo ang pultahan, ug usa ka tawo misulod sa lawak, ug ang tanang mga tawo mipahawa niini; ug siya, nga may hawid nga sipilyo sa hugaw sa iyang kamot, miabli sa mga bintana, ug misugod sa pagsipilyo sa hugaw ug basura gikan sa lawak.” Ang Leon sa banay ni Juda ug ang tawo nga may sipilyo sa hugaw miabut sa pag-abli sa usa ka pultahan, sa dihang si Juan ug si Miller nanghilak. Ang pag-abli sa usa ka pultahan usa ka simbolo sa kausaban sa dispensasyon.

Uban kang Miller, siya mihilak ug usa ka pultahan naablihan, apan siya usab nag-ampo. “Nahimo akong hingpit nga nadiscourage ug nasuboan, ug milingkod ug mihilak. Samtang naghilak ug nagbalata ako tungod sa akong dakong kapildihan ug responsibilidad, nahinumdom ako sa Dios, ug sa kinasingkasing nagaampo nga Siya magpadala kanako ug tabang. Diha-diha dayon ang pultahan naablihan, ug usa ka tawo misulod sa lawak, ug dayon ang tanang mga tawo migawas gikan niini; ug siya, nga may gikuptang brush sa abog diha sa iyang kamot, miabli sa mga bintana, ug misugod sa pagpahid sa abog ug mga hugaw gikan sa lawak.”

Ang pag-ampo nga usa ka timailhan sa kasaysayan sa katapusang mga adlaw mao ang pag-ampo nga gimarkahan ni Daniel ug sa tulo ka takus nga mga lalaki diha sa ikaduhang kapitulo, ug usab ni Daniel diha sa ikasiyam nga kapitulo. Kini mao ang pag-ampo sa Levitico beinte-sais sa “pito ka mga panahon,” nga pag-aampoon sa duha ka mga saksi sa Pinadayag onse sa dihang ilang mahibal-an nga sila nangatag sa nagkalainlaing dapit. Ang duha ka mga saksi mag-usab sa gibuhay ni Daniel diha sa ikasiyam nga kapitulo, sa dihang iyang nailhan nga siya “nangatag sa nagkalainlaing dapit” sa pagtuman sa tunglo ni Moises. Ang duha ka mga saksi mag-usab sa gihulagway ni Miller sa iyang damgo sa dihang miabot siya sa punto diin ang iyang mga alahas nangatag sa nagkalainlaing dapit sa “pito ka mga panahon.”

Sa dihang namarkahan na kadtong pag-ampo, usa ka pultahan ang naablihan, miabot ang tawo nga may silhig sa hugaw, ug ang lawak nahaw-ang. Ang daotang panon nangawala na, ug miabot na ang usa ka bag-ong dispensasyon. Unya ang Leon sa banay ni Juda, kansang kalos anaa sa Iyang kamot, “miabli sa mga bintana, ug misugod sa pagsilhig sa hugaw ug sa mga basura gikan sa lawak,” ug samtang “Iyang gipanilhig ang hugaw ug ang mga basura, ang mini nga mga hiyas ug ang peke nga salapi, silang tanan mituybo ug migawas sa bintana sama sa usa ka panganod, ug gidala sila sa hangin palayo.”

Ang mga abli nga bintana usab nagtimaan sa usa ka pagkabahin, kay sa dihang ang mga hugaw ilabay gawas pinaagi sa bintana, kadtong nakatuman sa sugo nga anaa sa Malakias, nga nagmando sa mga “saserdote” sa ulahing mga adlaw nga, “Dad-a ninyo ang tanang ikapulo ngadto sa tipiganan, aron adunay kalan-on sa akong balay, ug sulayi ako karon niining paagiha, nagaingon

ang Ginoo sa mga panon, kon dili ba ako moabli alang kaninyo sa mga bintana sa langit, ug moula kaninyo ug panalangin, nga wala nay igong luna sa pagdawat niini.” Ang abli nga pultahan ug ang abli nga mga bintana nagrepresentar sa usa ka kausaban sa dispensasyon nga matuman sa panahon nga ang daotang mga saserdote pagatangtongan, ug ang matarung nga mga saserdote ginapanalanginan.

Sa dihang ang tawo nga nagkiskis sa hugaw misugod sa paghinlo sa iyang salog, gipiyong ni Miller ang iyang mga mata sa makadiyot. “Sa kasamok gipiyong ko ang akong mga mata sa makadiyot; sa dihang akong giablihan kini, ang tanang basura nawala na. Ang bililhong mga alahas, ang mga diamante, ang mga sensilyong bulawan ug salapi, nagkatag sa hilabihang kadagaya sa tibuok lawak.” Unya ang bililhon ug ang daotan hingpit nang nabulag.

Ang mas dako nga kahon dayon gibutang sa ibabaw sa lamesa, ug ang nagkatag nga mga alahas gitambog ngadto niini. “Dayon iyang gibutang sa ibabaw sa lamesa ang usa ka kahon, nga labi pang dako ug labi pang matahum kay sa nahauna, ug iyang gipunit ang mga alahas, ang mga diamante, ang mga sensilyo, pinaagi sa tagsa ka hakop, ug gitambog kini ngadto sa kahon, hangtod nga walay bisan usa nga nahibilin, bisan pa nga ang uban sa mga diamante dili molabaw sa kadako sa tumoy sa usa ka aspili.” Ang mga patukoranan nga kamatuoran ni Miller dayon gipatigom uban dili lamang sa Biblia, kondili usab sa Espiritu sa Tagna, ug kadtong mga kamatuoran nahimong labi pang matahum ug masanagon kay sa ilang orihinal nga kahimtang.

Samtang atong susihon ang panan-awon sa Suba sa Ulai diha sa mga termino sa mensahe nga nabuksan sa 1798, angay masabtan nga ang pipila niadtong mga kamatuoran gilimitahan sa balangkas nga gihatag kang Miller. Angay usab paaboton nga ang pipila niadtong mga kamatuoran busa mahimong mas halapad ug mas matahum, bisan tuod ang pipila niini mahimong magpakita nga gamay o dili kaayo mahinungdanon.

Sa dihang ang mga kamatuoran mapasig-uli na, kini igabutang ngadto sa usa ka mas dako nga kabaong, unya ang pagtawag pagahimoon na usab, dili pinaagi kang Miller, kondili pinaagi kang Cristo, (nga mao ang tawo nga may hugawng sipilyo, nga mao ang Leon sa banay ni Juda) sa, “umari ka ug tan-awa.” Kini nagaila nga usa ka paghubad sa selyo bag-o lamang nahitabo, ug ang katapusang paghubad sa selyo mao ang Kapadayagan ni Jesu-Cristo nga mahitabo sa dili pa ang probation mosira, o sumala sa pag-ila ni Sister White, sa dihang ang tawo nga may hugawng sipilyo misulod na.

“Mitutok ako sa kahon, apan nasilaw ang akong mga mata sa nakita ko. Misidlak sila sa napulo ka pilo sa ilang nahaunang himaya. Nahunahuna ko nga gikuskos sila sa balas pinaagi sa mga tiil niadtong daotang mga tawo nga nagpatibulaag kanila ug nagtumban kanila sa abog. Hapsay kaayo ang ilang pagkahan-ay sulod sa kahon, ang matag-usa diha sa iyang dapit, nga walay makita nga timailhan sa paningkamot sa tawo nga naghulog kanila didto. Misiyagit ako tungod sa hilabihan kong kalipay, ug kana nga pagsiyagit nakapukaw kanako.” Early Writings, 83.

Ang panahon sa paglangan ug ang unang kapakyasan miabot niadtong Hulyo 18, 2020, ug sukad sa Hulyo 2023, ang Leon sa banay ni Juda nag-abli na sa mensahe sa Pinadayag ni Jesu-Cristo. Kining pag-abli nagalakip sa basahon ni Daniel, ug tapuson namo ang among pagtagad sa damgo

ni Miller sa sunod nga artikulo.

Ang buluhaton sa tawo nga may brush sa abog ginahimo diha sa pakigtambayayong uban sa “manggialamon nga mga pari,” ug ang buluhaton niadtong “mga pari,” nga mao ang duha ka mga saksi sa Pinadayag kapitulo onse, ug nga mao usab ang nabanhaw nga mga patayng bukog sa Ezekiel kapitulo traynta y siete, ginarepresentar usab sa ubang mga linya sa Pulong sa Dios. Gamiton nato ang pipila niadtong mga linya ingon nga ikaduhang mga saksi alang sa atong giila mahitungod sa ikaduhang damgo ni William Miller.

“Ang Kasulatan gihatag alang sa atong kaayohan aron makabaton kita ug pagtulon-an diha sa pagkamatarong. Ang hamili nga mga silaw sa kahayag natabonan sa mga panganod sa kasaypanan, apan si Cristo andam sa pagwagtang sa mga alisngaw sa kasaypanan ug patuotuo, ug sa pagpadayag kanato sa kasidlak sa himaya sa Amahan, aron kita makaingon maingon sa gisulti sa mga tinun-an, ‘Wala ba magdilaab ang among kasingkasing sulod kanamo, sa diha nga nakigsulti siya kanamo sa dalan?’” Publishing Ministry, 68.